

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1976

החלטה 02-22

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ – עו"ד תומר דגני חנית

לבין:

הנקבל

ד"ר ישראל לוין

ע"י ב"כ – עו"ד אורית פרץ פרוקס

ה ח ל ט ה

העובדות

1. ד"ר ישראל לוין הינו רופא מורשה (להלן – **דר' לוין** או **הנקבל**), המתגורר בירושלים.

הנקבל הפעיל רשת אינטרנט למכירת תרופות ושילוחן למקומות שונים בעולם, בכללם רוסיה וארה"ב. את התרופות רכש הנקבל בין השנים 2016 – 2019 בבתי מרקחת שונים, תוך שימוש בלא פחות מ-750 מרשמים פיקטיביים, בהם מילא שמות של מטופלים פיקטיביים, תוך שימוש בצילומי דרכונים ישנים שהיו ברשותו, עקב טיפול בהם בעבר. הנקבל הציג מצג שווא לבתי המרקחת לפיו, המטופלים הם אזרחים זרים המטופלים אצלו במסגרת תיירות מרפא. את התרופות מכר הנקבל תמורת סכום כולל של כ-2.6 מליון ש"ח. כך ייצא הנקבל למדינות השונות, ללא היתר או רשיון כדון, תרופות כגון, פנטגיל, פרקוסט וריטלין, המהווים סמים מסוכנים כהגדרתם בפקודת הסמים המסוכנים.

2. את התרופות שיגר הנקבל ליעדם באמצעות דואר ישראל, תוך שהוא מציין כי מדובר בדוגמיות לתרופות, בניגוד לתוכנן האמיתי, ואף דיווח למע"מ כי הכנסותיו הן מייצוא ולכן פטורות ממס, ובכך נמנע מתשלום המע"מ.

פסיקת בית המשפט

3. נגד הנקבל הוגש כתב אישום לבית משפט השלום בפתח תקווה, בו יוחסו לו 750 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות – לפי סעיף 415 סיפא, התשל"ז-1977; עבירות של ייצוא סמים מסוכנים, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג-1973, וכן עבירות של מסירת ידיעות כוזבות לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975.

הנקבל הודה בעבירות שיוחסו לו, במסגרת הסדר טיעון בו הסכימה התביעה להסתפק בהטלת עונש של שנת מאסר. עונשו של הנקבל טרם נגזר.

הקובלנה

4. לאחר העמדתו של הנקבל לדין בבית המשפט, כאמור הוגשה כנגדו קובלנה לוועדת המשמעת של משרד הבריאות, בגין כך שהורשע בעבירה פלילית, לפי סעיף 41(5) לפקודת הרופאים, בגין המעשים המפורטים לעיל.

דו"ח ועדת המשמעת

5. בעקבות הגשת הקובלנה, התמנתה ועדת משמעת לדון בה, בהרכב: דר' איריס לייטרסדורף – יו"ר, דר' יואב גרונוביץ ועו"ד עירית אלטשולר – חברים. הנקבל הודה בפני הוועדה במעשים שיוחסו לו, באמצעות ב"כ.

ב"כ הנקבל, עו"ד פרץ פרוקס, בקשה מהוועדה להמליץ "לבטל את רישיונו של הנקבל לצמיתות ללא מיצוי ההליך המשמעתי", וזאת על רקע גילו המבוגר, יליד 1948, ובשל ההדרדרות במצבו הרפואי, כפי שעלה מהתעודה הרפואית שצורפה לבקשה, והעובדה שהוא איננו עובד כרופא מזה שנתיים ימים. הוועדה קבעה כי הליך שכזה אינו אפשרי, מבחינה משפטית, וכי משהוגשה הקובלנה יש צורך לנהל את ההליך המשמעתי.

6. בבואה להטיל על הנקבל אמצעי משמעת הולם, קבעה הוועדה, בזו הלשון:

"מעשיו של הנקבל, התנהגותו הנוגעת לליבת העיסוק הרפואי, ללא ספק פוגעים בייעודו, בתדמיתו ובכבודו של מקצוע הרפואה. יש בהם מעילה באמון הציבור ברופאים ובמסמכים ומרשמים רפואיים... ויש בכך כדי לזרוע בציבור תחושה כי אין לסמוך על מרשמים ומסמכים של רופא".

7. הנקבל בן 74, אורולוג בהכשרתו, בעל ותק של כ- 50 שנה במקצוע הרפואה, אשר מילא בעבר תפקידים ניהוליים שונים, כסגן מנהל בי"ח סורוקה ומנהל ביה"ח לוויןשטיין. כפי שהצהירה ב"כ, אין הנקבל עוסק ברפואה מזה שנתיים, ואין בכוונתו לעסוק עוד במקצועו, בין היתר, עקב מצב בריאותו המדרדר.

סוף דבר, הוועדה ממליצה לבטל את רישיונו של הנקבל.

החלטה

8. הוועדה הנכבדה שקלה אל נכון את כל ההיבטים בפרשה עגומה זו, הן לקולה והן לחומרה, והמליצה לבטל את רישיונו כליל.

המלצת הוועדה מקובלת עליי, והנני מחליט לבטל את רישיונו של הנקבל, דר' ישראל לוין, ומורה לו להפקיד את רישיונו במשרד הבריאות, לאלתר.

ניתנה היום, 9.3.22, ו' אדר ב' תשפ"ב.

יש להפיץ החלטה זו, כמקובל.

אמנון סטרישנוב, שופט (בדימוס)